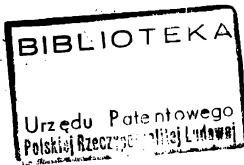

Opublikowano dnia 10 maja 1956 r.

C 1446 7/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 38753

Kl. 28 b, 28/06

Instytut Przemysłu Skórzanego*)

Warszawa, Polska

Sposób otrzymywania skór podeszwowych z surowca odpadkowego

Patent trwa od dnia 26 czerwca 1954 r.

Dwoiny skór bydlęcych i świńskich, jako produkt odpadkowy przy produkcji skór wierzcho-
wych lub innych specjalnych gatunków skór,
dotychczas przerabiane były na gorszego gatun-
ku „welury“, skóry futrówkowe, skóry wierzcho-
we ze sztucznym licem i tym podobne, a w pew-
nej części nawet przerabiane na klej.

Takie wykorzystanie dwoin stanowi dla prze-
mysłu garbarskiego źródło znacznych strat, gdyż
dwoiny częstokroć posiadają ścisłą grubowłók-
nistą strukturę, kwalifikującą je do produkcji
skór podeszwowych. Przerabianie ich na skóry
miękkie, skóry wierzchowe, wymaga dodatko-
wych, długotrwałych i pracochłonnych operacji
związanych ponad to ze znacznymi stratami
substancji skórnej.

Sposób według wynalazku pozwala na racjo-
nalne wykorzystanie dwoin przez dostosowanie
ich do użytkowania jako pełnowartościowe skó-
ry podeszwowe. Według wynalazku dwoiny gar-
buje się jedną z metod otrzymywania skór ter-
micznie odpornych, a następnie dwie tak wy-

garbowane i wysuszone dwoiny skleja się pod
ciśnieniem na gorąco dowolnym klejem nieroz-
puszczalnym w wodzie, lub też pomiędzy dwoi-
ny wprowadza się odpowiedniej grubości war-
stwę mieszanki kauczukowej i poddaje się je
wulkanizowaniu pod prasę, w temperaturze do
180°C.

Tak połączone dwoiny ponownie rozmacza się
i poddaje dalszemu dogarbowaniu w celu uzys-
kania większej sztywności i tak zwanej „peł-
ności“ skóry oraz mniejszej nasiąkliwości. Na-
stępnie skóry płucze się, wykańcza i prasuje wed-
ług ogólnie przyjętych metod.

W celu osiągnięcia wyglądu skóry normalnej
podeszwowej, jedną z dwoin po wygarbowaniu
można pokryć warstwą apretury w celu uzyska-
nia „sztucznego lica“. Zastosowanie do mieszan-
ki wulkanizującej substancji poroforowych lub
też dodania ich do klejów, klejących na gorąco.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą
wynalazku jest mgr Mieczysław Topa.

W celu uzyskania złącza porowatego umożliwia-
jącego przewodność otrzymanej skóry podesz-
wowej do mieszanki kauczukowej lub kleju do-
dawać można substancji poroforowych.

Sposób według wynalazku może być stosowa-
ny nie tylko w odniesieniu do dwoin, ale rów-
nież do cienkich skór bydlęcych, silnie uszko-
dzonych biologicznie lub mechanicznie i nie na-
dających się na skóry wierzchowe.

Przykład. Dwoiny skór bydlęcych podda-
je się odwapnianiu za pomocą kwasu mlekowe-
go, a następnie pikluje się je kwasem siarko-
wym i siarczanem sodowym.

Spiklowane dwoiny garbuje się garbnikiem
żelazowym typu Ferrigan P, a następnie roztwo-
rem kwasów krzemowych, po czym zobojętnia
się je alkaliami, suszy i wykańcza.

Tak otrzymane dwoiny wytrzymują tempera-
turę ponad 180°C. Pomiedzy dwie suche dwoiny
wprowadza się warstwę mieszanki kauczukowej
i wulkanizuje się je w prasie w temperaturze
140 — 150°C przez 20 minut, pod ciśnieniem oko-
ło 40 kg/cm².

Złączone dwoiny dogarbowuje się stężonym
roztworem Rotaniny M (około 10° Bé) w bębnie,
a następnie płucze, suszy, wykańcza i walcuje
według znanych metod.

Otrzymana skóra podeszwowa nie różni się

właścivościami od skóry podeszwowej garbowa-
nia roślinnego, przy czym posiada ona również
pewną przewodność w ramach jednej warstwy,
gdyż powietrze może przedostawać się bokami
skóry.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób otrzymywania skór podeszwowych
z surowca odpadkowego, znamienny tym, że
dwoiny ze skór bydlęcych lub świńskich, lub
też cienkie uszkodzone skóry bydlęce lub
świńskie, poddaje się wygarbowaniu jedną
z metod otrzymywania skór termicznie od-
pornych, a następnie dwie dwoiny lub skóry
łączy się ze sobą przez klejenie na gorąco
klejem nierozpuszczalnym w wodzie lub przez
wulkanizację z warstwą mieszanki kaucz-
kowej umieszczonej pomiędzy skórami lub
dwoinami, a następnie tak złączone skóry
poddaje się dogarbowaniu i wykończeniu.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że
w celu zwiększenia przewodności skóry, do
kleju lub do mieszanki kauczukowej dodaje
się substancji poroforowych.

Instytut Przemysłu
Skórzanego